

Carles Puigdemont

«L'Ajuntament
ha de ser el
millor soci de la
Universitat»

Carles Puigdemont és alcalde de Girona des del juliol del 2011. Quan se li pregunta si a la ciutat li surt a compte la Universitat replica: «Ens la podem imaginar sense ella? Estic segur que, en tots els sentits, seria més pobre.»

La UdG aviat farà vint anys...

Exacte, i seria una gran oportunitat per recordar aquell repic de campanes del 92. També per aconseguir que Abertis instal·li uns senyals a l'autopista en què hi digui: Girona, ciutat universitària.

Girona, ciutat universitària... senyal que la UdG hi té un pes!

L'existència de la Universitat és determinant per al Barri Vell. Si hem de fer una mirada sobre el que han representat els trenta anys del Pla especial del Barri Vell, com ha estat aplicat i com ha evolucionat, veurem que la Universitat ha estat un dels motors fonamentals en la transformació del barri, que, sense ella, hauria estat un altre. Avui, qualsevol nou plantejament en aquesta àrea cal que tingui present la Universitat.

L'Ajuntament i la Universitat, de bracet?

L'Ajuntament i la Universitat han d'anar junts, n'estic convençut. El moment actual exigeix, potser, per necessitats mútues, que ens coneguem encara més. I també el Parc Científic. No puc imaginar una Girona, per exemple, sense el viaducte, amb la Devesa, amb el negoci firal sense la participació de la Universitat, perquè representaria malbaratar un talent i no ens ho podem permetre. Hem de trobar, no convenis, ni discursos, sinó bones pràctiques que ens beneficiïn a curt termini. Farem passos importants en aquest sentit i es percebran... Hem d'aprofitar el vintè aniversari per obrir una etapa de més i millor col·laboració.

Se'l veu amb ganes de fer de Girona una ciutat universitària!

I que la UdG digui que és una universitat amb ciutat!

Però l'alcalde, què hi pot fer, en això?

Aquests dies ens ha visitat una representació de la Federació de Municipis d'Israel, un grup de ciutats que tenen un pes important en el sector agroalimentari i que fan un bon ús i gestió de l'aigua. Han anat al Parc Científic de la UdG, els hem mostrat que produïm talent. Com a ciutat ens interessa estrènyer llaços amb els que, com nosaltres, creuen en l'economia del coneixement. Quan vaig rebre el cònsol dels Països Baixos -vaig fer el mateix amb una delegació

d'empresaris nord-americans- li vaig comunicar la importància de la nostra Universitat. En aquests casos és com si em posés un barret de comercial que duu la Universitat al seu catàleg, perquè és un dels actius que tenim, perquè ens internacionalitza i ens afegeix valor.

Com creu que caldria dur a terme aquest procés?

Amb un pla estratègic, n'estem convençuts. Per aquest motiu, en el programa electoral havíem parlat de la Càtedra Girona Ciutat, com un equip de reflexió (think-tank) que ens ajudés a pensar com hem de governar la ciutat, quins desafiaments té al davant. I la Universitat és la clau de volta de qualsevol política estratègica de la ciutat de Girona. La nostra proposta de Càtedra Girona Ciutat anava en aquesta línia, la de procurar noves formes de governança diferents de les que es donaven en la política clàssica, en què la presa de decisions era interna. Volem incorporar la participació ciutadana, però no la que hem conegut fins ara, que ha estat molt regulada i ordenada, sinó una altra de més espontània, molt de cara a cara, sense apriorismes. Vegem el viaducte del ferrocarril: si hi ha un grup que considera que cal salvar-lo -he estat aquests dies a l'Escola Politècnica Superior de la UdG, perquè els estudiants d'Arquitectura han fet uns seminaris sobre usos alternatius del viaducte-, escoltin, convenin-me, que potser els donaré la raó!

Però la ciutat i la Universitat són, elles mateixes, diverses. Com s'ho farà perquè siguin percebudes com una oferta homogènia?

És complex, però ens hem de centrar en allò que ens fa singulars. En el turisme, el comerç i la cultura. Volem crear una agència de promoció, que serà mixta (pública i privada), en què voldríem que participés la Universitat, com la gran incubadora del coneixement que després apliquem a les polítiques, tot, en un espai de debat molt transversal que pensem que pot ser molt profitós. Se'm fa difícil pensar en un Ajuntament que ho sap tot, que té tots els recursos i que és autàrquic... Vaja, que em veig incapaç de trobar, per exemple, una solució atractiva per a Girona després de l'enderrocament del viaducte del ferrocarril sense consultar, sense haver obert

“L’Ajuntament i la Universitat han d’anar junts, n’estic convençut. El moment actual exigeix, potser, per necessitats mútues, que ens coneguem encara més. I també el Parc Científic.”

debats en què participin els col·legis professionals, els ciutadans i, sobretot, la Universitat. La Càtedra anava en aquesta línia de formular una nova manera de madurar la presa de decisions.

Parleu de la Càtedra Girona Ciutat en passat. Renuncieu a crear-la?

No. El que ha succeït és que en l'acord que hem subscrit amb el PSC s'ha acceptat d'integrar-la en el projecte del nou Pla estratègic de Girona, que pot desembocar en la creació de la Càtedra o bé que aquesta sigui una peça del conjunt. Em sembla bé impulsar-la en el marc del Pla estratègic, que en sigui un dels instruments, perquè la redacció del Pla tindrà la durada que hagi de tenir, i després vindrà el seguiment. Podria ser la Càtedra, precisament, la que en fes el seguiment.

La Universitat, ha causat un problema de mobilitat a la ciutat?

En part sí, però també és un problema de manca d'alternatives. Ara un estudiant que vingui amb transport públic, per exemple, des del Maresme, triga dues hores per arribar a la ciutat. Per tant, no l'utilitza i ve amb el seu vehicle privat, la qual cosa fa més tensa la mobilitat urbana i fa que apareguin problemes com el de l'aparcament al campus del Barri Vell. Volem evitar-ho, i és per això que apostem per un servei de rodalies que connecti Blanes i Figueres amb Girona de manera eficient. També farem més carrils bici i estendrem les estacions de Girocleta. I obrirem aparcaments alternatius a Fontajau i els Maristes. Aquestes accions han de fer que molta de la gent que es desplaça als campus, en especial al Barri vell, trobi un lloc per deixar el cotxe i pugui accedir-hi a peu o amb bicicleta. Mai com ara no s'havia invertit tant en la millora de la mobilitat per accedir a la ciutat i en uns anys serà fàcil venir a Girona.

Parleu de reforçar la capitalitat?

Tenim vocació de reforçar el rol de capital de la ciutat de Girona. Capitalitat i lideratge no vol dir centralitzar. A més, volem ser més presents no sols a la província, sinó al conjunt del país, perquè tenim unes potencialitats -patrimoni, comerç, cultura- i les hem d'aprofitar al màxim.

“Vull creure que l’impacte dels dotze o tretze mil estudiants, els professors, els que la visiten per seminaris i congressos, ha de ser positiu. Aquest és un balanç que hem de fer, perquè fins ara no hi ha dades concloents sobre la taula.”

Veuríeu amb bons ulls que la UdG esdevingués Campus d'Excel·lència Internacional?

És clar, perquè està en sintonia amb el que dèiem abans, amb el fet que som un node.

La ciutat recupera el que li costa tenir la Universitat?

Vull creure que l'impacte dels dotze o tretze mil estudiants, els professors, els que la visiten per seminaris i congressos, ha de ser positiu. Aquest és un balanç que hem de fer, perquè fins ara no hi ha dades concloents sobre la taula. Ara bé, fem la pregunta a l'inrevés: com seria Girona sense la Universitat? Ens la podem imaginar sense? Potser seria més barata de mantenir, però seria immensament més pobre, i des de tots els punts de vista, no sols l'econòmic. No crec que ara ningú es qüestioni les inversions que hem fet i les que encara caldrà fer per la Universitat.

Inversions com les que calen als estudis de Medicina o Turisme, amb noves facultats?

Voldria introduir la reflexió de si, per disposar de noves facultats, nous equipaments, cal sempre construir-los de nou. Està passant que a la ciutat s'allibera molt de sostre comercial que pot rebre un ús nou. El debat de l'enderroc del Trueta el podríem considerar des d'una nova mirada, que passa per reaprofitar equipaments que han caigut en desús o que ja no tenen sentit. La crisi també podria proporcionar-nos oportunitats.

Què més pot fer l'Ajuntament per la UdG?

Moltes coses. Hem de sentir-nos-en part. Ens hem de conèixer encara millor. Com si diguéssim, hem de ser el millor soci de la Universitat. Considero que hem estat poc ambiciosos, potser perquè hem respectat molt l'autonomia de la Universitat, però segur que podem ser més participatius i ajudar-nos mútuament. En aquest terreny tenim molt per fer.